

2) Περιλαμβάνεται μεταξύ των στοιχείων που προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο σε συνδυασμό με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 ⁽¹⁾ η παρεχόμενη με την εθνική αίτηση πληρωμής διαβεβαίωση περί της υγιούς, ανόθευτης και σύμφωνης με τα συναλλακτικά ήδη ποιότητας κατά την έννοια του άρθρου 13, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής της 27ης Νοεμβρίου 1987 για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα;

(¹) ΕΕ 1992 L 302, σ. 1.

(²) ΕΕ 1987 L 351, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 5 Απριλίου 2005

(Υπόθεση C-153/05)

(2005/C 143/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Gerald Braun, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 5 Απριλίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη θεσπίζοντας ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαρτίου 2002, περί της καθιέρωσης των κανόνων και διαδικασιών για τη θέσπιση περιορισμών λειτουργίας σε συνάρτηση με τον προκαλούμενο θόρυβο στους κοινοτικούς αερολιμένες ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και από την εν λόγω οδηγία,
- 2) να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 28 Σεπτεμβρίου 2003.

(¹) ΕΕ L 85, σ. 40.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με διάταξη της 28ης Ιανουαρίου 2005 το Verwaltungsgerichtshof στο πλαίσιο της υποθέσεως Winfried L. Holböck κατά Finanzlandesdirektion für Salzburg

(Υπόθεση C-157/05)

(2005/C 143/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 28ης Ιανουαρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την 7η Απριλίου 2005, το Verwaltungsgerichtshof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Winfried L. Holböck και Finanzlandesdirektion für Salzburg, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Αντιβαίνει στις διατάξεις περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων (άρθρα 56 ΕΚ επ.) η εθνική ρύθμιση η οποία υφίστατο στις 31 Δεκεμβρίου 1993 (και η οποία εξακολούθησε να ισχύει και μετά την προσχώρηση της Αυστρίας στην ΕΕ την 1η Ιανουαρίου 1995), σύμφωνα με την οποία τα μερίσματα από μετοχές των ημεδαπών εταιρειών φορολογούνται με φορολογικό συντελεστή ίσο προς το ήμισυ του μέσου φορολογικού συντελεστή που ισχύει για ολόκληρο το εισόδημα, ενώ τα μερίσματα από ανώνυμη εταιρεία που εδρεύει σε τρίτη χώρα (εν προκειμένω: στην Ελβετία), στην οποία ο υποκείμενος στον φόρο μετέχει κατά τα 2/3, φορολογούνται πάντοτε με τον κανονικό συντελεστή του φόρου εισοδήματος;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε στις 6 Απριλίου 2005

(Υπόθεση C-158/05)

(2005/C 143/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον G. Braun και τον M. Huttunen, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 6 Απριλίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη θεσπίζοντας ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/30/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαρτίου 2002, περί της καθιέρωσης των κανόνων και διαδικασιών για τη θέσπιση περιορισμών λειτουργίας σε συνάρτηση με τον προκαλούμενο θόρυβο στους κοινοτικούς αερολιμένες ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και από την εν λόγω οδηγία,

2) να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 28 Σεπτεμβρίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 85, σ. 40.

Αίτηση αναιρέσεως της Entorn, Societat Limitada, Enginyeria i Serveis που υποβλήθηκε στις 8.4.2005 κατά της αποφάσεως της 18ης Ιανουαρίου 2005 του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-141/01 μεταξύ Entorn, Societat Limitada, Enginyeria i Serveis και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-162/05 P)

(2005/C 143/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Entorn, Societat Limitada, Enginyeria i Serveis υπέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 8/4/2005, αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως της 18ης Ιανουαρίου 2005 του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-141/01 μεταξύ Entorn, Societat Limitada, Enginyeria i Serveis και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να κρίνει βάσιμους τους λόγους που προβάλλει η αναιρεσείουσα και να εξαφανίσει στο σύνολό της την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 18ης Ιανουαρίου 2005 (υπόθεση T-141/01), απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως C(1999)534 της Επιτροπής της 4ης Μαρτίου 1999 και
2. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα:

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως η αναιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους:

1. Τον παράτυπο χαρακτήρα της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας, στο μέτρο που το Πρωτοδικείο δεν επέτρεψε στην προσφεύγουσα τη χρήση ορισμένων αποδεικτικών μέσων — μέσων που υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις η προσφεύγουσα είχε θεωρήσει ως καθοριστικά — χωρίς να της παράσχει τη δυνατότητα ή την ευκαιρία να ζητήσει ενώπιον του Πρωτοδικείου και κατά τη διάρκεια της σχετικής διαδικασίας τη διόρθωση αυτής της παρατυπίας, πράγμα που έβλαψε σοβαρά τα συμφέροντά της και της στέρησε τη δυνατότητα ασκήσεως του δικαιώματός της άμυνας —σκέψεις 132 έως 138 της αποφάσεως.
- 2.- Παραβίαση της γενικής αρχής του δικαιώματος σχετικά με το τεκμήριο της αθωότητας. Η προδήλως πεπλανημένη εκτίμηση και ερμηνεία στην οποία αβάσιμα προέβη το Πρωτοδικείο σχετικά με πραγματικά περιστατικά το οδήγησε στο να αιτιολογήσει την απόφαση παραβιάζοντας προδήλως τη γενική αρχή του δικαίου σχετικά με το τεκμήριο αθωότητας του οποίου απολαύουν όλα τα πρόσωπα μέχρι να εκδοθεί σχετική περί του αντιθέτου δικαστική απόφαση στο πλαίσιο ποινικής δίκης.
- 3.- Εσφαλμένος εκ μέρους του Πρωτοδικείου νομικός χαρακτηρισμός της προσφεύγουσας ως οντότητας υποχρεωμένης να επιστρέψει τη χορηγηθείσα στο πρόγραμμα Zumaque ενίσχυση, και τούτο σύμφωνα με το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 και την απόφαση περί καταργήσεως. Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη χαρακτηρίζοντας την εταιρία Entorn, Societat Limitada, Enginyeria i Serveis — δηλαδή την προσφεύγουσα — ως οντότητα υποχρεωμένη να επιστρέψει τη ληφθείσα δύναμη της αποφάσεως C(1999)534 της Επιτροπής, της 4ης Μαρτίου 1999, ενίσχυση.